

K a r k u l k a

a n e b

v l k v h l a v ě

D o r g i t   K o u s z i c z e k

Ještě směju se

zamotaný v ubruse

divadelní busta

Osoby:

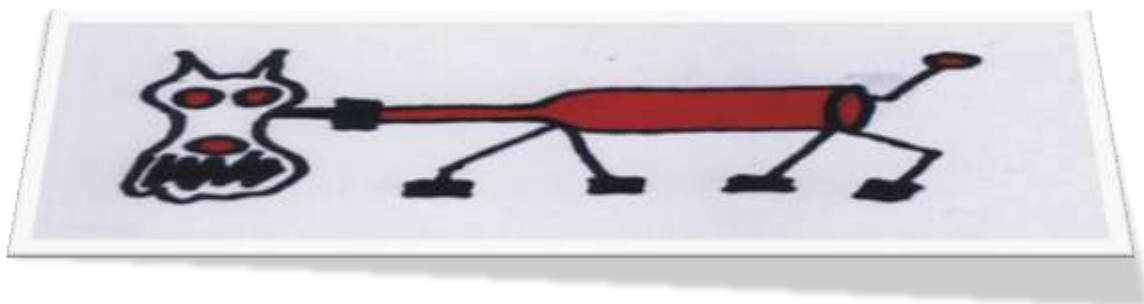
Karkulka – rozpolcená bytost, bojující se svým vlčím já, představená je dvojicí postav

Vlk – temná součást Karkulky se sklony k nadměrnému pití

Myslivec – terapeut

Babička – popletená osoba

Prodavačka – moc vidí, moc ví

Úvod do hry:

Karkulka, hlavní to postava hry, je netradičně rozdělena na Karkulku bez vlka v hlavě a na Karkulku s vlkem v hlavě, kdy každou z Karkulek představuje jiná osoba, nejlépe žena, tedy sestry, nejlépe jednovaječná dvojčata.

Obě Karkulky jsou v permanentním souboji, kdy Karkulka bez vlka v hlavě neustále bojuje právě s tím vlkem (Karkulkou s vlkem v hlavě), jakýmsi vnitřním já, které by všechny vnější situace řešilo jinak a především pomocí alkoholu.

Pro snadnější rozlišení je Karkulka bez vlka v hlavě oblečená červeně s černými doplňky a Karkulka s vlkem v hlavě černě s červenými doplňky. Ve hře pak Karkulka bez vlka v hlavě je označována prostě „Karkulka“ a Karkulka s vlkem v hlavě prostě „Vlk“.

Tahle Karkulka má vlka v hlavě, avšak jsou to dvě postavy na scéně, které představují jednu bytost existující ve shodě, nebo ve vzájemném souboji. Celou hrou procházejí spolu, ale zřetelnější je pro diváka Karkulka, která nemá vlka v hlavě. Tedy reakce ostatních postav jsou směřovány jen na Karkulku bez vlka v hlavě.

1. scéna – Karkulka doma

Nacházíme se v Karkulčině světničce, která je vybavena postelí o dvou příkrývkách černé a červené barvy, kdy na straně červené příkrývky stojí červené boty a na straně černé příkrývky boty černé. Dál je tam pec, na které stojí konvice s kávou. Pec je vybavena úložným prostorem pro ingredience na výrobu bábovky. Nad pecí visí rendlík, hrnec a forma na bábovku. Dále jsou zavěšeny hodiny a zrcadlo. Uprostřed scény stojí stůl a dvě židle. Na stole dva hrníčky černé a červené barvy. Postavená je tam také téměř dopitá láhev višňovky. Na jedné z židlí jsou přehozeny Karkulčiny červené šaty a červený šátek. Na druhé židli jsou pak černé šaty Vlka s černým šátkem. Na scénu vedou jedny dveře, u kterých stojí černý a červený košíček. Pod postelí je telefon.

Obě Karkulky, tedy Karkulka i Karkulka vlk, leží v posteli. Karkulka má na sobě černou košilku a černé punčocháče. Vlk má na sobě červenou košilku a červené punčocháče. Karkulka leží pod červenou příkrývkou. Vlk pod černou.

(Karkulka promlouvá z lože.)

Karkulka: To máme dnes pěkný den. A neděli. K babičce se vypravím a svou návštěvou ji potěším, žije tam v hlubokém lese sama. Bábovku a višňovku jí donesu.

Vlk: (skepticky také z lože) Pěkný den. Jen co je pravda. Plno výletníků všude. Potkávat je. Zdravit je. Má to cenu? Vylízat z postele? K babičce cesta je dlouhá, lesem, hmyzu všude. Na to nemám sílu!

(Karkulka i Vlk zůstávají ležet v posteli. Po chvíli přece vstávají a obouvají se. Karkulka boty červené. Vlk boty černé.)

Karkulka: Cesta to bude pěkná. Nedělní výlet si zasloužím, po té dřině celý týden. Bábovku upeču a vyrazím!

Vlk: (posměšně) Bábovku! Upeču! Minule se mi zdrcla. Fuj! Celou jsem ji vyhodila.

(Karkulka i Vlk jdou ke stolu, kde se Vlk hned chápá višňovky a nalévá do černého hrníčku.)

Vlk: Višňovka skoro už vypitá. To abych se stavila ještě v krámě. A ta baba tam protivná! (imituje prodavačku) „Zase višňovku, Karkulko? Vždyť jste tady byla včera. Nic mi do toho není, ale neměla byste tolik pít. Taková mladá, pěkná. Měla byste jít večer tancit, někam a ne doma, s višňovkou!“

(Vlk se napije a postaví hrníček na stůl.)

Vlk: Nikam nejdu! (Zaleze zpátky do postele.)

(Karkulka se zamyšleně napije a vlezte taky do postele.)

(Karkulka i Vlk leží tiše v posteli. Po chvíli se Karkulka posadí.)

Karkulka: Tak jo! Jdu na to!

(Karkulka i Vlk vylezou z postele a jdou ke stolu, kde se obléknou a uvážou šátek. Karkulka červené šaty a červený šátek. Vlk černé šaty a černý šátek. Karkulka si nalije višňovky do červeného hrníčku a vypije ho do dna. Otre si ústa.)

Karkulka: Povede se!

(Karkulka i Vlk jdou k peci a pustí se do výroby bábovky. Stojí zády k publiku a něco kuchtí.)

Vlk: Dáváš tam toho moc!

Karkulka: Myslíš?

Vlk: Tohle tam dej taky!

Karkulka: Kolik?

Vlk: Všechno!

Karkulka: Má to pěknou barvu.

Vlk: Ještě tohle!

Karkulka: Všechno?

Vlk: Raději ne.

Karkulka: Vypadá dobře.

Vlk: A co trochu višňovky?

Karkulka: Raději ne.

Vlk: (vykřikne) Nebude dobrá! (A vlezte pod stůl.)

(Karkulka strčí bábovku do pece a sklesle si sedne ke stolu. Rozlijte zbytek višňovky do obou hrníčků a černý hrníček podá Vlkovi pod stůl. Rezignovaně tak sedí a pijou.)

(Zvoní telefon.)

Vlk: Nezvednu to!

(Telefon přestává zvonit. Začnou bít hodiny.)

Karkulka: (probere se) Jé, to už je deset. To abych si pohla, než mi zavřou krám. Babičce višňovku musím koupit.

(Karkulka odchází k peci a dívá se na bábovku.)

Karkulka: Vypadá dobře.

Vlk: (zpod stolu) Vždyť je strašná! To přece neponesu babičce!

(Zvoní telefon. Karkulka jde k posteli a zvedne to. Mluví do sluchátka.)

Karkulka: (vesele) Karkulka, prosím.

Karkulka: (po chvíli) Ano, chystám se. Peču bábovku.

Vlk: (hlásí zpod stolu) Nebude dobrá!

Karkulka: (do sluchátka) To zní mi mile, dobrá tedy.

Vlk: Dobrá? To určitě nebude!

Karkulka: Tak asi za hodinu.

Vlk: To z ní bude škvarek.

Karkulka: Těším se.

Vlk: Fuj.

Karkulka: Ahoj, babičko. Za hodinu tam budu. (Pokládá sluchátko. Jde k peci a vytahuje bábovku. Vlk vylézá zpod stolu a jde se taky podívat.)

Karkulka: Mně se líbí.

Vlk: Nějaká malá.

Karkulka: Moc nenaběhla.

Vlk: Vůbec nenaběhla.

Karkulka: Koupím jinou, až půjdu pro višňovku.

Vlk: Višňovka bude stačit.

(Karkulka i Vlk odcházejí ke dveřím, kde Karkulka bere červený košíček a Vlk černý košíček. Karkulka bere za kliku, ale Vlk se vrací ke stolu a sedá si.)

Vlk: (nešťastně) Ale těch lidí tam!

Opona.

2. scéna – obchod

Jsme v obchodě, který je vybaven nějakým zbožím (hlavně však bábovkami a višňovkami, krabičkou doutníků), prodejním pultem a pokladnou. Za pultem stojí prodavačka. Na scénu vedou jedny dveře. Karkulka a Vlček vcházejí.

Karkulka: Dobrý den, chtěla bych bábovku a višňovku, prosím.

Prodavačka: Á, dobrý den, Karkulko, ráda Vás vidím. Takový pěkný den venku. To jdete jistě za babičkou?

Vlček: Ta je zvědavá!

Karkulka: (k prodavačce) Ano. Když je tak pěkně venku. Budeme hrát karty. (Dodává rozšafně.)

Prodavačka: (dává na pult bábovku) Jé, to Vám i závidím. Taky bych šla někam ven. Jenže musím být tady. Višňovku jste říkala?

Vlček: Už je to tady!

Karkulka: (s úsměvem) Ano, raději dvě.

Prodavačka: No, nic mi do toho není, ale...

(vtom vchází Myslivec)

Myslivec: Dobrý den všem. (ke Karkulce) Dobrý den, Karkulko, dlouho jste u mě nebyla.

(k prodavačce) Krátké doutníky, prosím.

Vlček: Ještě ten tady chyběl!

Myslivec: (ke Karkulce) Dvakrát jste teď vynechala, Karkulko. Mohu Vás čekat ve středu?

Karkulka: (zamyšleně, omluvně) Když venku je teď tak krásně... ale ve středu přijdu, určitě...

Prodavačka: (postaví na pult dvě láhve višňovky) Tady je ta višňovka!

Myslivec: (ke Karkulce) Višňovka, Karkulko? To nerad vidím. Víte, na čem jsme se dohodli. Máte ještě léky?

Vlček: Baba jedna!

Karkulka: (k Myslivci) To jen dnes, pane Myslivec. Jdu k babičce, tak aby... budeme hrát karty.

(zasněně) Venku je tak krásně.

Prodavačka: (hlasitě na Karkulku) Dvě stě šedesát.

Vlček: (naštvaně zavrčí na prodavačku)

Karkulka: (hledá peníze) Ano, hned to bude.

Myslivec: (k prodavačce) Já zaplatím ty doutníky.

Prodavačka: (s úsměvem) Šedesát dva, prosím. (tak aby to Karkulka jako neslyšela, k Myslivci) Mně se to nechce líbit.

Myslivec: (vytahuje peníze a dává je na pult) Co?

Prodavačka: (podává doutníky) No, ta Karkulka. Ona chodí k té babičce asi denně.

Myslivec: (bere si doutníky) Proč?

Prodavačka: To nevím, ale každý den kupuje višňovku.

Myslivec: (ukáže na višňovku) Od Vránů?

Prodavačka: Ne.

Myslivec: Tak mi taky jednu dejte.

Prodavačka: (vytahuje další višňovku) No, prosím. Sto pět.

Myslivec: Třeba je dobrá. (Podává prodavačce peníze a prohlíží višňovku.)

Karkulka: Tady. (Sune po pultě peníze a višňovky s bábovkou ukládá do košíčku.)

Prodavačka: (jízlivě) Děkuju.

Karkulka: (taky jízlivě) Prosím.

Myslivec: (ke Karkulce) Taky jsem si jednu vzal (ukazuje višňovku), na středu.

Karkulka: Já přijdu.

Prodavačka: (sarkasticky) To abyste si vzal ještě tak dvě.

Vlček: Baba jedna!

Myslivec: (k prodavačce) Ne, děkuji. (ke Karkulce) Jedna bude stačit, že?

Karkulka: Já přijdu.

Myslivec: (ke Karkulce) Když budete vynechávat, tak se těžko někam posuneme. Višňovka není řešení. To přece víte.

Vlček: Baba jedna!

Myslivec: Ve středu v deset vás očekávám. A pozdravujte babičku. Na shledanou. (Odchází.)

Karkulka: Na shledanou.

Prodavačka: Naschle, a přijďte zase.

Vlček: (když už je Myslivec pryč) Myslím, že nepřijdu.

Karkulka: (k prodavačce) Ještě slivovici.

Prodavačka: To já musím ale dozadu.
Karkulka: No, prosím.
(Prodavačka odchází někam za scénu.)
(Karkulka i Vlč taky odcházejí.)

Opona.

3. scéna – les

Les. Stromy a pár pařezů. Karkulka i Vlč jsou na cestě k babičce.

Karkulka: To je ale krásně.
Vlč: Všude samá moucha.
Karkulka: Cesta je dlouhá, odpočinu si. (Usedá na pařez.)
Vlč: (usedá taky na pařez) Otevřeme višňovku!
Karkulka: Takové horko, napila bych se.
Vlč: Otevřeme višňovku!
Karkulka: Mám tady jen višňovku.
Vlč: Dyt' to říkám.
Karkulka: Jo, trochu se posilním. (Otevírá višňovku a napije se, podává ji Vlčovi.)
Vlč: (taky se napije) Vypijeme višňovku!
Karkulka: Měla bych jít dál. (Bere višňovku Vlčovi a napije se.)
Vlč: (bere višňovku Karkulce a napije se) Nikam nepůjdeme. Tady je to dobrý.
Karkulka: Ten Myslivec měl pravdu. Višňovka není řešení. (Napije se.)
Vlč: Myslivec neví, o čem mluví. On to nezažívá. (Napije se.)
Karkulka: Ale tváří se, že ví, o čem mluvím já.
Vlč: Tváří se pořád stejně.
Karkulka: No jo, ale mně to pomáhá, že tam u něj sedím a mluvím, mluvím a odcházím a je mi líp (Napije se.)
Vlč: Už dvakrát jsi tam nebyla. (Napije se.)
Karkulka: Protože se moc ptal.
Vlč: Proto tam chodíš, ne? On se ptá a ty mluvíš. (Napije se.)
Karkulka: On se ptal moc! (Napije se.)
Vlč: A ty mu to nechceš říct! (Napije se.)
Karkulka: Co mu mám říkat? (Napije se.)
Vlč: Že tě tížím já. Že já jsem ta tvá tíha. (Napije se.)
Karkulka: On tě nezná. (Napije se.)
Vlč: Protože o mně nemluvíš. (Napije se.)
Karkulka: Nechci o tobě mluvit. Nejsi! (Napije se.)
Vlč: A s kým tady ted' mluvíš jako?
Karkulka: Nech mě! Nemluvím s nikým. Jen sedím a odpočívám.
Vlč: Višňovka je dobrá, co?
Karkulka: (podívá se na láhev) Jejda, skoro vypitá.
Vlč: Ještě máme jednu. (Napije se.)
Karkulka: Ta je pro babičku! Obě jsou pro babičku.
Vlč: Tak tam nepůjdeme.
Karkulka: To ne. Už jsme skoro tam.
Vlč: Ale ještě tam nejsme.
Karkulka: Nech mě!
Vlč: Řekni mi. Když jsi kupovala dvě ty višňovky. Že jsi myslela, že tu jednu vypijeme někde spolu.
Karkulka: Ne.
Vlč: Ted' to děláme.
Karkulka: Myslela jsem, že když je tak pěkně a s babičkou, venku, karty, horko...
Vlč: Nedělej se.
Karkulka: Fakt. (Napije se.)
Vlč: To je blbost. Nikam nepůjdeme. Babička. Karty. To bude zábava!
Karkulka: A kam půjdeme? (Napije se.)
Vlč: Domů! Máme ještě višňovku. A když ji cestou dopijeme, tak se zastavíme ještě v krámě.

Karkulka: Jo. Za tou babou. Ta by hned hlásila Myslivcovi.
Vlk: No jo. Tak otevřeme aspoň tu druhou višňovku.
Karkulka: (napije se a prohlíží téměř prázdnou láhev) To nejde!
Vlk: Je dobrá, co?
Karkulka: (vesele) Moc dobrá! (Pije, až dopije všechno.)
Vlk: (taky vesele) Máme ještě jednu.
Karkulka: (velmi vesele) Já vím.
Vlk: Sem s ní!
Karkulka: (zamyšleně) Višňovka nic nevyřeší.
Vlk: (vesele) My nechceme nic řešit.
Karkulka: Ale jo, proto chodím k Myslivcovi.
Vlk: To je až ve středu.
Karkulka: (veseleji) No jo. Máš pravdu. Tak to vezmeme přes hospodu v údolí.
(Vtom zahřmí.)
Karkulka: (postaví se) Bouřka.
Vlk: Jo, žádný posezení venku na zahrádce.
Karkulka: Ale k babičce už je to blízko.
Vlk: Karkulko?
(Karkulka spěšně bere košíček a vybíhá ze scény. Vlk utíká za Karkulkou. Prázdná láhev zůstává stát na pařezu.)

Opona.

4. scéna – u babičky

Skromně zařízená babiččina světnička. Postel, stůl, dvě židle, okno, jedny dveře na scénu. Dál skříň, ve které je uschována zásoba alkoholu, a koutek na přípravu kávy. Konvice a hrníčky.
Karkulka vbíhá k babičce do světničky. **Babička** sedí u stolu a podřimuje. **Vlk** někde zaostává.

Karkulka: Babičko, babičko, už tam krápe.
Babička: (lekne se) Holka, kde tě čertí nosí? Už jsem se bála, že nepříjdeš.
Karkulka: Ále, Myslivce mě zdržel. Utíkám před bouřkou. Hele, co nesu. (Ukáže babičce košíček s bábovkou a višňovkou.)
Babička: Nechceš raději čaj? Jsi celá uhnaná.
Karkulka: Babičko, tak ráda tě vidím. (Vrhne se k babičce a obejmě ji.)
Babička: Jako bych už tu višňovku cítila.
Karkulka: (vesele) Babičko, višňovka je dobrá. (odstoupí od babičky a prohlíží košíček, smutněji dodává) Bábovka taky.
Babička: Holka, co mi to tu blábolíš. Ta bouřka tě nějak vzala.
Karkulka: Vzala, babičko, a těch blesků.
Babička: (jde k oknu) Asi jsem schrupla trošku, ani jsem si nevšimla.
Karkulka: (zamyšleně) Bouřka odehnala vlka.
Babička: (otočí se od okna) Prosím?
Karkulka: Ale nic, uvařím kafe. (Jde chystat potřebné.)
(Babička se dívá dál z okna a do místnosti nepozorovaně vchází vlk. Sedá si na postel.)
Babička: To se nám to rozpršelo.
Karkulka: (nese hrníčky s kávou a sedá si ke stolu, zády k Vlkovi, otevírá višňovku) Babičko, už hodnou chvíli před bouřkou utíkám.
Babička: To já asi musela zdřímnout. To je teda bouřka.
Karkulka: Budeme hrát karty?
Babička: To sou snad kroupy, tohle.
Vlk: (promluví na Karkulku) Já ti to říkal!
Karkulka: (lekne se a mluví na Vlka) Ty seš tady?
Vlk: Zase se divíš.
Karkulka: Ty se nebojíš bouřky?
Vlk: Bojím, ale máme višňovku.

Karkulka: Ach jo!

Babička: (ke Karkulce) Nevzdychej holka, bouřka se přežene a máme tady višňovku. (Jde ke stolu a nalije višňovky do hrníčků.)

Karkulka: (udiveně) Do kafe?

Babička: (sedá si ke stolu a napije se) Je to dobrý.

(Vlk vstává, bere si hrníček a nalije si kávu i višňovku. Sedá si Karkulce k nohám.)

Karkulka: (napije se) No nevím, pila jsem i lepší.

Babička: Jo, já taky. Musíš to pít rychle. (Vypije celý hrníček a hned si dolívá čistou višňovku.)

(Karkulka i Vlk to udělají stejně.)

Babička: Karkulko, rozhodla jsem se, že si koupím televizi. Jsou tam všelijaký pořady, říkala ta z horní samoty.

Karkulka: Ale jaký!

Vlk: Dochází višňovka.

Babička: (zvedne láhev) Dochází višňovka. Ve skříní něco najdu.

Vlk: To už se ví!

(Karkulka kopne Vlka. Babička jde ke skříní a přináší několik lahví.)

Karkulka: Nemusíme to vypít, že ne!

Babička: Ale můžeme. No a co ty a vdavky, Karkulko?

(Vlk klepe hrníčkem do Karkulky a žádá tak další alkohol. Karkulka se sehne pod stůl.)

Karkulka: (zpod stolu mluví k babičce) Já jsem ve fázi hledání.

Babička: Co tam hledáš?

Karkulka: (dolívá sobě i Vlkovi pod stolem alkohol, mluví k babičce) Záleží na porozumění.

Babička: Hledáš marně. (pomlka) Višňovka už není.

Karkulka: (zase už normálně sedící) Kdo hledá, ten najde.

Vlk: A bude se hledat višňovka!

Babička: Já v tvých letech věděla, co chce. Jo, jo... to je leť, pod polštářem mám kapesník. Budu myslím siset.

Karkulka: Ale babičko! To se raději napijeme! (Zvedá hrníček a připijí si s babičkou.)

Vlk: Moje řeč! (Taky pije.)

Karkulka: (zadívá se na okno) A venku pořád prší.

Babička: (dívá se také ven) A na okapu sedí Slina.

Karkulka: Cože?

Babička: (ukazuje někam ven) Tam, divej!

Karkulka: Nic nevidím. Myslím, že moc pijeme.

Vlk: Anebo málo!

Babička: Už odběhla.

Karkulka: Slina umí běhat?

Babička: Kočka... toulavá, říkám jí Slina. Pořád slintá.

Karkulka: Není vzteklá?

Babička: No jo, to nevím.

Karkulka: (pozvedne hrníček) To je děs! Zachrání nás Myslivec!

(V tom někdo zabuší na dveře.)

Babička: Fuj, to jsem se lekla. Heslo!

Karkulka: Ale babičko. Dále!

(Vstoupí Myslivec.)

Myslivec: To je slota venku. Jdu z horní samoty a tak se zastavím i u babičky a vidím i Karkulku a vidím taky alkohol a to nevidím rád!

Babička: Ale pane Myslivec, pojd'te dál a napijte se s náma.

Myslivec: Ano, zachráním vás. Totiž mám tady... mám... (Prohledává se.)

Vlk: Višňovku?

Myslivec: Hadici! (Vytahuje gumovou hadici a zvedá ji nad hlavu.)

Babička: My budeme pít hadicí?

Karkulka: Myslím, že ne...

Myslivec: Ano... vypumpuju vám žaludky!

Opona.

Konec

Nejsem člověk. Nejsem ani zvíře. Jsem jenom na papíře.

Dorgit Kousziczek

**Díky Karkulkám máme přece pohádky. Díky: K.T.
Odborná, ale hlavně ta nejcennější spolupráce s nejdražší: Mgr. K. M.**

**STUDIO VISITOR
2010**